

Trybunału (piąta izba) z dnia 14 maja 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko UY

(Sprawa C-615/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Dyrektywa 2012/13/UE – Artykuł 6 – Prawo do informacji dotyczących oskarżenia – Postępowanie karne o prowadzenie pojazdu bez prawa jazdy – Zakaz prowadzenia pojazdów wynikający z wcześniejszego wyroku nakazowego, o którym zainteresowany nie wiedział – Doręczenie tego wyroku nakazowego zainteresowanemu wyłącznie poprzez obligatoryjnego pełnomocnika – Uzyskanie powagi rzeczy osądzonej – Ewentualne niedbalstwo ze strony zainteresowanego)

(2020/C 240/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Kehl

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

UY

Przy udziale: Staatsanwaltschaft Offenburg

Sentencja

Wykładni art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym należy dokonywać w ten sposób, że:

- nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego termin dwóch tygodni na wniesienie sprzeciwu od wyroku nakazowego, którym wobec danej osoby orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów, rozpoczyna bieg od doręczenia go pełnomocnikowi tej osoby, jeżeli osoba ta dowiedziała się o tym wyroku nakazowym, dysponuje rzeczywiście terminem dwóch tygodni na wniesienie sprzeciwu od tego wyroku nakazowego, w stosownym wypadku w następstwie lub w ramach procedury przywrócenia terminu – bez obowiązku wykazania, że podjęła konieczne działania, by zasięgnąć u swego pełnomocnika informacji o istnieniu rzeczzonego wyroku nakazowego – oraz jeżeli jego skutki są w trakcie tego terminu zawieszane;
- stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego osoba mająca miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim naraża się na sankcję karną, jeżeli nie przestrzega wyroku nakazowego orzekającego wobec niej karę zakazu prowadzenia pojazdów od dnia, w którym ten wyrok nakazowy uzyskał powagę rzeczy osądzonej, nawet gdy osoba ta nie wiedziała o istnieniu takiego wyroku nakazowego w dniu, w którym naruszyła wynikający z niego zakaz prowadzenia pojazdów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba izba) z dnia 30 kwietnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Nelson Antunes da Cunha, Lda / Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Sprawa C-627/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Artykuł 108 TFUE – System pomocy niezgodny z rynkiem wewnętrznym – Decyzja Komisji Europejskiej nakazująca odzyskanie bezprawnie przyznanej pomocy – Rozporządzenie (UE) 2015/1589 – Artykuł 17 ust. 1 – Dziesięcioletni termin przedawnienia – Zastosowanie do uprawnień Komisji dotyczących odzyskania pomocy – Artykuł 16 ust. 2 i 3 – Uregulowanie krajowe przewidujące krótszy termin przedawnienia – Zasada skuteczności)

(2020/C 240/10)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Strona przeciwna: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przewidziany przez ten przepis dziesięcioletni termin przedawnienia dla wykonywania uprawnień Komisji Europejskiej w dziedzinie odzyskiwania pomocy ma zastosowanie wyłącznie do stosunków pomiędzy Komisją a państwem członkowskim będącym adresatem wydanej przez tę instytucję decyzji o odzyskaniu pomocy.
- 2) Artykuł 16 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589, zgodnie z którym podlegająca odzyskaniu pomoc obejmuje odsetki, oraz przewidzianą w ust. 3 tego artykułu zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zastosowaniu krajowego terminu przedawnienia do odzyskiwania pomocy, jeżeli termin ten upłynął jeszcze przed samym wydaniem przez Komisję decyzji uznającej tę pomoc za niezgodną z prawem i nakazującej odzyskanie lub jeżeli ów termin przedawnienia upłynął głównie z powodu zwłoki organów krajowych w wykonaniu tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 455 z 17.12.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 kwietnia 2020 r. – Komisja Europejska / Rumunia

(Sprawa C-638/18) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekroczenie dopuszczalnych wartości dla mikrocząsteczek (PM10) w strefie RO32101 (Bukareszt, Rumunia) – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Właściwe środki)

(2020/C 240/11)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia (przedstawiciele: początkowo A. Wellman, O.-C. Ichim, M. Chicu i C.-R. Cañtâr, następnie E. Gane, A. Wellman, O.-C. Ichim i M. Chicu, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Rumunia, po pierwsze, z powodu systematycznego i trwałego nieprzestrzegania od roku 2007 do co najmniej roku 2016 dziennych wartości dopuszczalnych dla stężeń PM10 i z powodu systematycznego i trwałego nieprzestrzegania od roku 2007 do roku 2014 włącznie, z wyjątkiem roku 2013, rocznych wartości dopuszczalnych dla stężeń PM10 w strefie RO32101 (Bukareszt, Rumunia) uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, w związku z załącznikiem XI do niej, a po drugie, uchybiła w odniesieniu do tej strefy od dnia 11 czerwca 2010 r. zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 23 ust. 1 tej dyrektywy w związku z załącznikiem XV do niej, a w szczególności przewidzianemu w art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy zobowiązaniu do zapewnienia, aby okres przekroczenia był jak najkrótszy.
- 2) Rumunia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.